У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ваша Преосвештенства, часни и преподобни оци, драга браћо и сестре, нека је срећан и Богом благословен данашњи празник, слава ове свете обитељи, празник Пресвете Богородице, тачније иконе Њене чудотворне и славне - Тројеручице, која се данас налази у Хиландару. Нека је сретна и Богом благословена слава оцу Ксенофонту, игуману ове свете обитељи и његовој братији. Нека их Пресвета Богородица заштити,укрепи и подари свако добро, духовно и материјално.

Данас је празник Пресвете Богородице, Њене чудотворне иконе Тројеручице. Ова света икона има чудесну повест, браћо и сестре. Она је својевремено била власништво Светог Јована Дамаскина, дивног угодника Божијег, који се борио за праву веру у време иконоборства. У част Пресвете Богородице, икона њених, сина њеног, угодника Божијих, светитеља Божијих, писао је песме и похвале. Злобни непријетељ рода људског, ђаво, испунио се мржњом против овог дивног угодника Божијег. Нахушкао је непријатеље његове да га оклеветају како је он непријатељ царства, како ради на пропаст царства, како је издајник царства. Цар је поверовао клеветама и наредио да се овом угоднику Божијем, Светом Јовану Дамаскину, одсече десна рука. Силни су болови били код Светог Јована Дамаскина и он се пред иконом овом Тројеручицом, коју данас славимо, али тада није имала три руке, него је била као све друге иконе, усрдно и топло молио, са сузама се молио, са великом вером, коју је изградио богољубљем и братољубљем. И десило се велико чудо. У молитви је заспао а одсечену руку прилепио уз остатак руке. Када се пробудио, рука му је била исцељена и на руци је остао само црвени траг као сећање на ово дивно чудо. У спомен овог великог чуда и као захвалност Пресветој Богородици, он је наредио да се икони његовој дода још једна – трећа рука, од злата, да га и она подсећа на то дивно и велико чудо. Тако је и било, и због тога се та чудотворна икона назива Тројеручица.

Она је била у његовој келији до његовог упокојења а после тога постала је власништво манастира Светог Саве Освећеног у Јерусалиму. Пет векова касније, по завештању, икона је дата на поклон највећем светитељу из рода нашег – Светоме Сави. Он је преноси у Хиландар и тамо она постаје највећа светиња. По промислу Божјем, она је једно време боравила и у Србији а онда се десило још једно чудо. Икона на магарету ношена, сама из Србије долази до Хиландара. Монаси је с љубављу, песмама и славопојима прихватају и уносе у цркву. То је друго чудо од ове свете иконе. А треће чудо се десило када је настала смутња у манастиру Хиландару око избора игумана. Тада је ова икона сама стала на игуманско место, показујући на тај начин да Она жели да буде игуманија хиландарске обитељи. Тај знак су монаси препознали. И дан-данас је Пресвета Богородица игуманија хиландарска.

Велика су се чуда дешавала у историји од ове свете иконе. И да овај чудотворни извор не би остао само у Хиландару, са благословом Пресвете Богородице, она је

умножена, направљене су многе копије и подељене широм српске земље. И све те копије, свима онима који са вером и љубављу приступају, доносе исцељења од душевних и телесних немоћи. Зато је ова света икона најславнија у роду нашем. Постоје многе друге чудотворне иконе Пресвете Богородице али света Тројеручица је највећа по поштовању у нашем српском народу.

Пресветој Богородици су у роду хришћанскоме посвећени, браћо и сестре, најлепши храмови, најлепше иконе су Њој посвећене, најлепше црквене песме су Њој испеване. Она је у великој части и поштовању у роду хришћанскоме. И не само у роду хришћанскоме, браћо и сестре, него данас Она на небу има велику славу, Њу анђели славослове и величају. Ево, и ми смо се данас окупили у овој светој обитељи подражавајући ангеле, нашу старију браћу, да песмама прославимо Мајку Христа Бога нашега а Пресвета Богородица са небеских висина данас слуша наше гласе и шаље Свој небески благослов, браћо и сестре. Зато смо данас блажени ми који смо се овде окупили у овој светој обитељи да прославимо Њен спомен.

Браћо и сестре, како је Пресвета Богородица задобила такву славу? Прво, благодаћу Божјом јер се без Бога ништа не може учинити а друго, великим Својим трудом, богољубљем, братољубљем, вршењем заповести Божјих. Грех није упрљао Њену душу, браћо и сестре. Како је то постигла? Како се одбранила од свакога греха? Постом и молитвом и богомислијем. Од Своје треће до петнаесте године, била је у храму јерусалимском Богу се молећи непрестано, читајући и бавећи се ручним радом. Тако, по изласку из храма, живот Њен је у том смеру протекао: молитва, читање и рад. Ум Њен увек у Богу. Херувимска молитва, браћо и сестре, која пали све невидљиве демоне и далеко одбацује. Ето, то је сила молитве, то је сила богољубља, то је сила вршења заповести Божјих, браћо и сестре. Зато, данас када прослављамо Пресвету Богородицу, поучимо се Њеним примером па и ми живот свој проведимо у молитви, у читању божанствених књига и у раду, браћо и сестре. Јер није могуће само читањем и молитвом борити се против непријатеља. Ми смо људи и Бог нас је створио и за рад, треба и радити. Рад замењује молитву али и при раду нека ум наш буде у Богу, нека се ум моли, нека руке и ноге раде али нека се ум моли и тако ће наше срце бити чисто и недоступно демонским силама, тако ћемо задобити милост од Пресвете Богордице и од Господа нашег Исуса Христа.

Браћо и сестре, помолимо се данас Пресветој Богородици да нас укрепи у нашој двострукој борби, у борби против греха у себи и борби против свејереси екуменизма. Ето, то је у ствари двоједна борба. Потребна нам је помоћ у овом тренутку од Пресвете Богородице.

Нека би нам Господ, молитвама Њеним, подарио да те две борбе успешно приведемо крају, да се свејерес екуменизма нађе под ногама православних, као што је својевремено била јерес иконоборства у време Светог Јована Дамаскина. Нека би нам

Господ подарио милост Своју, благодат Своју, помоћ Своју да када одемо из тела, да се нађемо у Царству Небеском, да славимо Оца и Сина и Светога Духа, Тројицу једносушну и нераздељиву кроза све векове и сву вечност. Амин, Боже дај!